REJESTR DOTYCZY:

ŁAKIŃSKI Zygmunt

s/c ..... i .....

z d. .....

* 27 stycz. 1892 w .....

kraj: .....

+ ~~27xxxxxxxx1892~~ w Londynie
24 marca 1961

kraj: Uk.

pochowany: Gunnersbury Cemetery

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

79 / 61

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Indeks

VIRTUTI MILITARI
5 i 4 kl.

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Gen. bryg.

Ś. P. ZYGMUNT ŁAKIŃSKI

Na cmentarzu Gunnersbury w Londynie odbył się pogrzeb śp. Generała Zygmunta Łakińskiego. Nad otwartym grobem w imieniu przyjaciół i towarzyszów broni Zmarłego przemówił gen. St. Kopański.

Posiadał V. M. klasy IV i V i wiele innych odznaczeń.

Syn ziemi poznańskiej był jednym z najbardziej zasłużonych organizatorów Powstania Wielkopolskiego w r. 1918. Należał do komitetu organizacyjnego Powstania współpracując z Mieczysławem Paluchem. Stworzył t.zw. kompanie bezpieczeństwa, które stały się zalążkiem Armii Wielkopolskiej. Później organizował artylerię konną w Armii Wlpk. i dowodził 7 d.a.k. walcząc na froncie bolszewickim.

W r. 1939 był dcą artylerii 30 d.p. z którą dostał się do niewoli po kapitulacji Modlina. Z niewoli zdołał uciec przez Węgry na Środkowy Wschód, gdzie był dcą artylerii 3 DSK. Służbista nie oszczędzający siebie, pozostawił w wspomnieniach wszystkich swych kolegów i podkomendnych sylwetkę gorącego patrioty i prawdziwego gentlemana. Gazeta Korsenka 11.2.1963

Przypisy:

17 odzn. amer. Legion of Merit, degree of Commander /1948/; (wł. Croce al Valor Militare /1946/,) bryt. O.B.E. / 1945/, Ordine dei SS. Maurizio a Lazzaro, Commenda / 194 /.

Źródła i bibliografia: | **znak rozpoznawczy**

Dziennik Polski 28.3.61 i 6.4.61 - nekrologi

RO32,176,72o,of.sł.st.art. płk 1.1.32/* 27.1.1892/

PR5,KW2,KZzł., 7 dak dca — 120/32/

Ku Wolnej Polsce nr 466-468 - nekrologia — 08/nr 466-468/

S.Kopański "Wspomnienia Wojenne s.18o,226,286 — 254

J. Rómmel "Za honor i ojczyznę" s.389 /że został odznaczony V.M. 5 kl. za obronę W-wy — 257/389/

ewid.of. b. biura gen. Andresa — 4o4

odznaczenia obce — 4o6

"Piechota" z. 4.59; 9-1o.66; 11.38; 14.95; 17.48 — 243/ z. 4.59; 9-10.66; 11.38; 14.95; 17.48/

Orzeł Biały - wspomnienie 55(.IV.61) — 47/7.IV.61/

Tydzien Polski 7.4.61 - nekrolog — 2o4/~~612~~, ~~68~~, 115, 365, 413, 500, 612)

Działania 2 Korpusu we Włoszech s.612 — 230-A/ lol i foto/

Generałowie Polski Niepodległej s. lol i foto

Zeszyt Historyczny nr 42 s. 194,195 i 196 w artykule Jozefa Jaklicza " Historia ostatnich dni 3 Dyw. Piechoty" — 144/194,195,196Ø

Ś. † P.

generał brygady

Zygmunt ŁAKIŃSKI

b. dowódca 7. D.P., b. dow. artylerii 3 DSK, kawaler Orderu Virtuti Militari V i IV klasy i innych polskich i zagranicznych orderów, zmarł 24 marca 1961 r. przeżywszy lat 69.

Msza św. żałobna odbędzie się w Brompton Oratory w Londynie przed ołtarzem Matki Boskiej Kozielskiej we środę 29 marca o godz. 9.30, po czym wyprowadzenie zwłok z kaplicy Ballarda, 308, Old Brompton Rd., S.W.5 na cmentarz Gunnersbury.

KOŁO GENERAŁÓW I PUŁKOWNIKÓW P.S.Z.

8874

Ś. † P.

Zygmunt Łakiński

gen. brygady

kawaler orderu Virtuti Militari V i IV klasy oraz licznych innych odznaczeń polskich i cudzoziemskich. B. dowódca 7 dywizjonu artylerii konnej, artylerii 30 dyw. piech. w kampanii wrześniowej, artylerii 3 DSK w kampanii włoskiej i 7 dyw. piech. Zmarł 24 marca 1961 w wieku lat 69. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w środę 29 marca o godz. 9.30 w Brompton Oratory w Londynie, po czym egzekwie w kaplicy zakładu Ballarda na Old Brompton Road i pogrzeb na cmentarzu Gunnersbury.

ZWIĄZEK ARTYLERZYSTÓW KONNYCH na OBCZYŹNIE

8876

Sposato VMS.

ordine dei SS Maurizio e Lazzaro. Commenda

Croce al Valor Militare

Road

Ś. † P.

ZYGMUNT ŁAKIŃSKI

generał brygady

zmarł nagle 24 marca 1961 r. w Londynie przeżywszy lat 69.

Msza żałobna odprawiona będzie we środę 29 marca o godz. 9.30 w Brompton Oratory. Wyprowadzenie zwłok z kaplicy zakładu Ballarda, 308, Old Brompton Road., o godz. 10.15 na cmentarz Gunnersbury.

RODZINA I PRZYJACIELE

8877.

P.

Generał Brygady

ZYGMUNT ŁAKIŃSKI

Kawaler Orderu Virtuti Militari V i IV klasy, Odznaczony wieloma polskimi i zagranicznymi odznaczeniami, b. Dowódca A.D. 3 DSK, zmarł 24 marca 1961. Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie.

8888

ARTYLERZYŚCI 3 DSK

Ś.p. gen. Z. Łakiński

Dnia 29 marca br. na cmentarzu Gunnersbury w Londynie odbył się pogrzeb śp. Generała Zygmunta Łakińskiego. Nad otwartym grobem w imieniu przyjaciół i towarzyszów broni Zmarłego przemówił gen. St. Kopański, mówiąc m.in.:

„Żegnamy generała Zygmunta Łakińskiego, dzielnego i wzorowego żołnierza.

Powołany w czasie pierwszej wojny światowej do służby w armii pruskiej, był w 1917 roku odkomenderowany jako oficer artylerii na instruktora na kurs, gdzie przeszkalano artylerzystów legionowych.

Zaraz przy uwolnieniu jego ojczystej Wielkopolski przystąpił do formowania baterii, a następnie wyszedł na front bolszewicki jako dowódca dywizjonu artylerii w 17 Dywizji Wielkopolskiej. Został odznaczony orderem Virtuti Militari V klasy.

Po wojnie dowodził przez szereg lat 7 dywizjonem artylerii konnej w Poznaniu.

Kampanię Wrześniową w 1939 roku odbył na stanowisku dowódcy artylerii 30 dywizji piechoty. Jego odwaga, spokój i zawsze trzeźwa ocena sytuacji wywarły niewątpliwie wpływ dodatni na działania tej dywizji.

Po kapitulacji Francji znalazł się w Wielkiej Brytanii, skąd już w początku 1942 roku wyjechał na Środkowy Wschód.

Mogłem odnowić z pułkownikiem Łakińskim swą dawną znajomość, zawartą jeszcze w szeregach artylerii konnej, gdy został on dowódcą artylerii 3 Dywizji Strzelców Karpackich, którą miałem zaszczyt dowodzić. Na tym stanowisku odbył on całą Kampanię Włoską, zdobywając order Virtuti Militari IV klasy. Następnie dowodził 7 Dywizją Piechoty.

Kto poznał ś.p. generała Łakińskiego, podziwiał jego niezwykłą odwagę żołnierską, twardość charakteru oraz rycerską sylwetkę.

Żegnamy wybitnego żołnierza, Kolegę, na którego zawsze można było liczyć, wymagającego przełożonego, lojalnego podkomendnego, dla wielu z nas — serdecznego, niezawodnego przyjaciela.

Żegnamy szlachetnego człowieka i dobrego Polaka." D.P. 6/4/61

ŚP. GEN. ZYGMUNT ŁAKIŃSKI

Dnia 29 marca odprowadzono na miejsce wiecznego spoczynku zwłoki śp. generała brygady Zygmunta Łakińskiego. Spoczął w obcej ziemi nie doczekawszy powrotu do Ojczyzny, której służbie poświęcił całe życie. Żegnało go liczne grono żołnierzy — jego kolegów, podwładnych i przełożonych. Nad otwartą mogiłą przemówił generał Stanisław Kopański:

Żegnamy Generała Zygmunta Łakińskiego, dzielnego i wzorowego żołnierza.

Powołany w czasie pierwszej wojny światowej do służby w armii pruskiej, był w 1917 roku odkomenderowany jako oficer artylerii na instruktora na kurs, gdzie przeszkalano artylerzystów legionowych.

Zaraz przy uwalnianiu się jego ojczystej Wielkopolski przystąpił do formowania baterii, a następnie wyszedł na front bolszewicki jako dowódca dywizjonu artylerii w 17 Dywizji Wielkoplskiej. Został odznaczony orderem Virtuti Militari V klasy.

Po wojnie dowodził przez szereg lat 7 dywizjonem artylerii konnej w Poznaniu.

Kampanię Wrześniową odbył na stanowisku dowódcy artylerii 30 dywizji piechoty. Jego odwaga, spokój i zawsze trzeźwa ocena sytuacji wywarły niewątpliwie wpływ dodatni na działania tej dywizji.

Po kapitulacji Francji znalazł się w Wielkiej Brytanii, skąd już na początku 1942 roku wyjechał na Środkowy Wschód.

Mogłem odnowić z pułkownikiem Łakińskim swą dawną znajomość, zawartą jeszcze w szeregach artylerii konnej, gdy został on dowódcą artylerii 3 Dywizji Strzelców Karpackich, którą miałem zaszczyt dowodzić. Na tym stanowisku odbył on całą Kampanię Włoską, zdobywając order Virtuti Militari IV klasy. Następnie dowodził 7 Dywizją Piechoty.

Żegna go dzisiaj generał Anders za moim pośrednictwem, nie mogąc przybyć na dzisiejszą smutną i żałobną uroczystość; żegna go w imieniu 3 Dywizji Strzelców Karpackich jej dowódca z

imieniu Koła Generałów i Pułkowników generał Głuchowski. Żegnam go w imieniu Związku Artylerzystów Konnych na Obczyźnie i w mym własnym. Żegnają go liczni koledzy, podkomendni i przyjaciele.

Kto poznał ś.p. generała Łakińskiego, podziwiał jego niezwykłą odwagę żołnierską, twardość charakteru oraz rycerską sylwetkę.

Żegnamy wybitnego żołnierza, Kolegę, na którego zawsze można było liczyć, wymagającego przełożonego, lojalnego podkomendnego, dla wielu z nas – serdecznego, niezawodnego przyjaciela.

Żegnamy szlachetnego człowieka i dobrego Polaka.

Żegnaj Kochany Zygmuncie.